

Beide belevingen
van Dellen en
Dominees
vuller
koepelen
den

Beide belevingen aan julle
begeerden.

Brief van Dominee Grijthuyzen

De verrezenen spreken.
Ik predikant. Alhier heb ik de leiding gehad bij de begrafenis van mylen uw man, die ik bij mijnne met had bezocht, omdat men meende hem te kunnen behouden de absolute rust. Alleen mijn vrouw had hem eens bezocht. Dat wilde hij, toen we hem een flesch vruchten bracht. Onze oudste zoon was als u weet in dienst en wij meende vriendelijk te moeten zijn tegen allen. Althans die door den vrolygen den nietkerker terecht kwam. Na die eerste keer kon hij echter niet meer bezek hebben.

Bij bijzondere permissie van de Duitche Oberste mocht de begrafenis uitgesteld worden tot dat ik een beslissing genomen had van bijwonen of niet. Toen heeft Dr. de Stoppelaar de begrafenis bepaald op Dinsdagmorgen 10 uur. In het Wiekkenhuis waren aanwezig de commandant van Bronweyhaven, den Heerwijker infanterist, luitenant, Dr. den, de chirurg en directeur van ons wiekkenhuis, die zoveel zorg aan hem besteed had. Dr. de Stoppelaar, Dr. Stolle o. Benerse de burgemeester de Heer J. J. Geluk en ik.

Twen de baar van het Wiekkenhuis was neergeset, hebben de burgemeester en de rusters van het Wiekkenhuis bloemen op de kist gelegd, die daarop door de eenvoudige bewoners van ons dorp, naar het kerkhof werd gedragen. Achter de nes gevormde stoken zich aan, de directeur en rusters van het Wiekkenhuis de Heer N. Vermeulen en mijn vrouw als opdebegeerde van ons st. v. d. hospitaal, waarna we hem nu gaarne hadden opgenomen als herstellende patient.

Op het kerkhof stoken zich nog een aantal belangstellende dorpingen aan, aordat het een heel vring mensen was op dat moment, toen de kist in het graf werd neergelaten. Het eerst sprak de Duitche luitenant een groet namens het Duitche leger tot de Hollandische Stappere Kamer raad. Nervolgens sprak Dr. de Stoppelaar die heel gevoelig was op de heldendood, die hij was tegemoet gegaan.

In de derde plaats sprak ik. Eerst de door my gebruikelijke begrafenis formule. Daarna las ik een gedeelte van Ps 103 en sprak naar aanleiding daarvan een paar woorden.

Daar ik uit de verte het licht-gevekt en de daling van uw man had bij gemerkt, was er iets zeer persoonlijk in. Ik bad daarna het Onze Vader. Burgemeester Geluk dankte namens de

familie v.d. overleden allen, die dese eenvoudige plichtigheid hadden bijgewoond en op
eerlike wijze zich aan uw man, in zijn lijdens uren hadden verplicht.

Om zijn eenvoud ontvarende, in stralende Moes weer had alle plaats. De ontvering
was algemeen. Welke de Duitschen liepen de haren over de wangen en menigmalig was het
moeielijk zich goed te houden.

Waar als dat op een kleine plaats gaat, was er veel intrens over het ongeval dat uw man had
geleefd. Dider kind wist dat er om het leven van de heer v. Steenberg gereden werd.

Bijn rouw legde een hal Deringen op het graf en daarna gingen we weer thuiswaards.

Waarom, in het laatz van zijn leven, gaf uw man blijk van een nederig eenvoudigheid op
op met een bescheiden na het leven. Hij had megen te zijn wensch vervullen, in dit verdriet
in de dat der komende weken sterken en hooren. Bij de grote haat die u bij de opreidingen
op uw schulden krijgt. In Moes te zijde.

Dominik v. d. Grooten
D. v. d. Grooten

De heer v. d. Grooten
D. v. d. Grooten

De heer v. d. Grooten
D. v. d. Grooten

De heer v. d. Grooten
D. v. d. Grooten

De heer v. d. Grooten
D. v. d. Grooten

De heer v. d. Grooten
D. v. d. Grooten

De heer v. d. Grooten
D. v. d. Grooten

De heer v. d. Grooten
D. v. d. Grooten

De heer v. d. Grooten
D. v. d. Grooten